Книга Юдити 14

Юдеї нападають на асирійський табір

1 Юдита ж до них промовила: «Послухайте мене, браття! Візьміть оцю голову й повісьте на верху вашого муру.

2 А як на світ благословитиметься і зійде сонце над землею, кожний з вас візьме військову зброю й кожний воїн вийде з міста. Ви настановите вождя над ними, немов би ви хотіли спуститись на рівнину до передньої стежі асирійців, але не сходіть.

3 Ці схопляться за повну зброю, кинуться у табір і збудять вождів асирійського війська, що прибіжать знову до намету Олоферна, але його не знайдуть. Тоді нападе на них страх, і вони втечуть від вас.

4 Ви й усі мешканці Ізраїльського краю пуститесь навздогін за ними, будете їх бити здовж їхньої дороги.

5 Та перше, ніж те вчинити, покличте мені Ахіора аммонія, щоб бачив та впізнав того, який зневажив дім Ізраїля і його самого до нас на смерть вислав.»

6 І покликали Ахіора з дому Озії. Як же той прийшов і побачив голову Олоферна в руці одного чоловіка з народних зборів, припав обличчям до землі й знепритомнів.

7 Підвели його, і він припав до ніг Юдити та й, уклонившись їй, промовив: «Благословенна єси по всьому наметі Юди й у всіх народів, ти, чиє ім'я почувши, зжахнуться!

8 Тепер повідай же мені, що ти вчинила цими днями.» І Юдита оповіла йому посеред народу все, що вчинила від того дня, коли була відійшла, і аж до тієї миті, коли розмовляла з ними.

9 Як перестала говорити, народ закричав голосно, тож їхній веселий крик розлігся містом.

10 Ахіор же, побачивши все, що вчинив Господь Ізраїля, увірував твердо в Бога, прийняв обрізання і був зачислений до дому Ізраїля аж по цей день.

11 А як настав ранок, мешканці Ветулії вивісили на мурі голову Олоферна; кожний муж узяв свою зброю, й вони вийшли загонами на схили гори.

12 Побачили їх асирійці, послали, щоб попередити своїх вождів, а ці пішли до отаманів, тисячників і до всіх старшин.

13 Прибули вони до намету Олоферна й мовили до того, що був над усім його майном: "Збуди лишень нашого пана, бо он ті раби насмілилися спуститись проти нас до бою, самим собі на цілковиту загладу."

14 Увійшов Багоас і вдарив об завісу в наметі, гадав бо, що той спав з Юдитою.

15 Але що ніхто не озвався, то він і відхилив завісу, ввійшов у спочивальню й знайшов його простягнутого на порозі, мертвого, без голови.

16 І закричав сильно, заходився плакати, стогнати, вельми взивати, роздер на собі одіж:,
17 а потім увійшов у намет, де перебувала Юдита і, не знайшовши її, вискочив до народу й закричав:
18 "Раби вчинили зраду! Одна жінка з-поміж єврейок навела сором на дім царя Навуходоносора! Ось бо Олоферн лежить на землі мертвий, без голови!"
19 Почувши це начальники асирійського війська, порвали на собі одежу й вельми упали на дусі. І серед табору зчинивсь надто великий крик та лемент.